

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาเรื่อง "อิทธิพลของคอลัมน์ทายผลฟุตบอลในหนังสือพิมพ์กีฬารายวันที่มีต่อพฤติกรรมการพนันของผู้อ่าน" มีแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

- 1.1 บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์
- 1.2 ประเภทของหนังสือพิมพ์
- 1.3 รูปแบบของหนังสือพิมพ์
- 1.4 เนื้อหาของหนังสือพิมพ์
- 1.5 อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach)

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)

4. แนวความคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

คำนิยาม "หนังสือพิมพ์" มีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการ ดังนี้

หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันตามลำดับ และมีลักษณะเป็นกระดาษใหญ่จำนวนหลายแผ่นพับได้ มีจุดมุ่งหมายในการเสนอข่าวสารและสิ่งที่น่า

สนใจทั่วไปตามปกติ กำหนดออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ แต่ถ้าเพื่อการศึกษาอาจจะออกเป็นรายปักษ์หรือรายเดือนก็ได้ (Carter V. Good, 1952)

หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งรวบรวมข่าวสาร ความบันเทิง พิมพ์บนกระดาษราคาถูก ซึ่งอาจจะพิมพ์ออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ และหนังสือพิมพ์จะล้าสมัยไปทันทีที่ฉบับใหม่ปรากฏขึ้น

"หนังสือพิมพ์" ถอดมาจากคำภาษาอังกฤษว่า "Newspaper" เมื่อแยกศัพท์แล้วจะพบว่า "News" หมายถึง ข่าว "Paper" หมายถึง กระดาษ เมื่อแปลรวมกันคือ กระดาษข่าว หมายถึง "กระดาษสำหรับรายงานข่าว" แต่เดิมคนไทยเรียกหนังสือพิมพ์ว่า "หนังสือข่าว" การเรียกเช่นนั้นแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ออกมาในลักษณะที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอหรือบอกข่าว คือ พิมพ์ข่าวเป็นธุรกิจหลัก จึงเรียกว่า "หนังสือข่าว" (ประชัน วัลลิโก, 2519)

เนื้อหาที่น่าสนใจในหนังสือพิมพ์ ต้องเป็นเนื้อหาข่าวสารที่อยู่ในความสนใจของประชาชน และเป็นข่าวที่ทันสมัย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลา 2-3 วัน หรือเป็นข่าวสด ระยะเวลาในการนำเสนอจะออกเป็นประจำหรือไม่ก็ได้ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือพิมพ์รายวัน เพื่อให้ข่าวสารอยู่ในความสนใจของประชาชนอย่างต่อเนื่อง

หนังสือพิมพ์รายวัน คือ หนังสือพิมพ์ที่ออกจำหน่ายสม่ำเสมอเป็นประจำทุกวัน มักจะพิมพ์ในเมืองใหญ่ๆ ลงข่าวทุกชนิด เช่น ข่าวธุรกิจ ข่าวกีฬา ข่าวนันทนาการ เป็นต้น โดยข่าวที่นำมาลงต้องเป็นข่าวสด (Julian Adams, 1959)

บทบาทและหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

McQuail และคณะ (1972) ได้สรุปหน้าที่และบทบาทของสื่อมวลชนไว้ดังนี้

1. หน้าที่เสนอข่าวสาร (Information)สนองความต้องการของมนุษย์ที่จะรับรู้ข่าวสารความเป็นไปของสังคมที่แวดล้อมตัวบุคคลอยู่ การนำเสนอต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากเหตุการณ์เพื่อส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม การปรับตัวและความก้าวหน้า
2. สร้างเสริมเอกลักษณ์ของบุคคล (Personal Identity) สอนองความต้องการที่จะมีสิ่งอ้างอิงถึงและความต้องการที่จะสร้างค่านิยมของตนเอง

3. สร้างเสริมการติดต่อกับสังคม (Social Interaction) สนองความต้องการที่จะมีเพื่อน และติดต่อกับสังคมภายนอก

4. ประสานสัมพันธ์ (Correlation) ทำหน้าที่อธิบาย แปลความหมายของเหตุการณ์และข่าวสาร ทำให้เกิดการสังคมนทางสังคม (Socialization) ประสานกิจการต่างๆ ของสังคมเข้าด้วยกัน การจัดระเบียบทางสังคมและบอกถึงสภาพทางสังคม

5. ความต่อเนื่อง (Continuity) การแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมหลัก และการยอมรับวัฒนธรรมย่อย รวมทั้งการพัฒนาวัฒนธรรมใหม่ ก่อให้เกิดและดำรงไว้ซึ่งค่านิยมพื้นฐานของคนทั่วไป

6. หน้าที่เสนอความบันเทิง (Entertainment) สนองความต้องการที่จะหนีพ้นชั่วขณะ (escape) ไปจากหน้าที่การงานอันจำเจ เพื่อผ่อนคลายและสนุกสนานไปกับการปล่อยอารมณ์ เพื่อลดความตึงเครียดทางสังคม

7. การระดมกำลัง (Mobilization) ระดมความคิดเห็นด้านต่างๆ เช่น การเมือง การพัฒนา เศรษฐกิจ การศาสนา เป็นต้น

Laszarsfeld & Merton ให้บทบาทหน้าที่ทางสังคมของสื่อมวลชน ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ในการให้สถานภาพ (The Status Conferral Functions)

สื่อมวลชนทำหน้าที่ให้สถานภาพข้อมูล เหตุการณ์ เรื่องราว บุคคล องค์กร และการเคลื่อนไหวทางสังคมต่างๆ ในกรณีของบุคคลนั้น สื่อมวลชนยังทำหน้าที่รองรับสถานภาพแก่บุคคลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ในสังคม โดยลักษณะของการทำบทบาทหน้าที่ในการให้สถานภาพนี้ จะมีทั้งในกรณีที่สื่อเป็นตัวยกระดับข้อมูลหรือบุคคลนั้นๆ ให้เป็นที่รู้จัก หรือในกรณีที่ข้อมูลหรือบุคคลนั้นเป็นที่รู้จักแล้ว สื่อมาขยายกลุ่มผู้รับสารหรือผู้สนใจให้กว้างขึ้น

2. บทบาทหน้าที่ในการตอกย้ำบรรทัดฐานในสังคม (The Enforcement of Social Norms)

สื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่ได้ 3 ประการใหญ่ ๆ คือ

2.1 ทำหน้าที่ตอกย้ำวัฒนธรรมและจิตสำนึกที่มีอยู่ในสังคม

2.2 ทำหน้าที่หีบยกเอาคุณค่า วัฒนธรรมหรือสำนึกบางอย่างที่ถูกกลืนหายไปจากสังคมขึ้นมาและนำเสนอให้อยู่ในความสนใจของสังคม

2.3 ทำหน้าที่เปลี่ยนบรรทัดฐานทางสังคมที่มีอยู่ หรือค่านิยมที่มีอยู่ในขณะนั้น

แต่อย่างไรก็ตามในบรรดาหน้าที่ทั้ง 3 ประการนี้ การสื่อสารมวลชนส่วนใหญ่จะทำหน้าที่ประการแรกได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

3. บทบาทหน้าที่ในการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda for Social Objectives)

การที่สื่อมวลชนจะบรรลุเป้าหมายในการโฆษณาชวนเชื่อได้นั้น จำเป็นต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 1 ใน 3 ประการ ดังนี้

3.1 การมีระบบผูกขาด (Monopolization) สถานการณ์นี้จะเกิดขึ้นชัดเจนเมื่อการดำเนินงานทางสื่อมวลชนไม่มีคู่แข่งหรือมีคู่แข่งน้อยมาก โดยเฉพาะการแพร่กระจายค่านิยม ความเชื่อ หรือภาพพจน์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น กรณีที่เห็นได้ชัดเจน คือ การใช้สื่อมวลชนในประเทศที่เกิดสงคราม ในกรณีของสังคมธุรกิจในปัจจุบัน ระบบผูกขาดก็อาจเกิดขึ้นได้ เมื่อสื่อมวลชนสร้างภาพพจน์ของใครหรืออะไรขึ้นมาอย่างชัดเจน สามารถเป็นตัวแทนของสิ่งหรือบุคคลในประเภทเดียวกันนั้นได้หมด จนแทบไม่มีคู่แข่งอีกต่อไป (Image of Popular Idol)

3.2 การเจาะลึกสู่ค่านิยม ทศนคติเดิมที่มีอยู่ (Canalization) การใช้สื่อมวลชนจะบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ หากสอดคล้องกับทศนคติเดิมที่มีอยู่ แต่จะมีประสิทธิภาพลดลงถ้าหากเป็นการใช้เพื่อเปลี่ยนทศนคติเดิม

3.3 การติดต่อแบบเผชิญหน้าโดยตรง (Supplementary Face to Face Contact) การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพียงอย่างเดียวนั้น บางครั้งมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ดังนั้นการติดต่อแบบเผชิญหน้าโดยตรง ซึ่งเป็นลักษณะของการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) จึงถูกนำมาใช้ เนื่องจากความคิดที่ว่า ปฏิสัมพันธ์ของทั้ง 2 ฝ่ายจะก่อให้เกิด "

การตอกย้ำผลสำเร็จ" (Clinching Effect) ขึ้น เพราะการพูดคุยในกลุ่มที่เล็กลงจะช่วยย้ำเนื้อหาของการโฆษณาชวนเชื่อให้ชัดเจนขึ้น จนบรรลุผลสำเร็จในที่สุด

ประเภทของหนังสือพิมพ์

Colin Seymour (1968) แบ่งประเภทหนังสือพิมพ์ตามลักษณะการนำเสนอเนื้อหาไว้ 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งคุณภาพ (The Quality Newspaper) เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่ตอบสนองความรู้ ความคิดเห็นของผู้อ่านในระยะยาว เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง สังคม เศรษฐกิจ ในด้านข่าว เขียนถูกต้องตามหลักวิชาการ การจัดวางรูปแบบไม่เน้นเรื่องความสวยงามสะดุดตา ผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นปัญญาชน และเป็นนักวิชาชีพ ที่สนใจเรื่องการเมืองการปกครอง การบริหารบ้านเมืองของรัฐบาล

2. หนังสือพิมพ์ประเภทเพ่งปริมาณ (The Quantity Newspaper) เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหาส่วนใหญ่สนองตอบความต้องการผ่อนคลายอารมณ์ของผู้อ่านทันที เนื้อหาข่าวส่วนใหญ่เกี่ยวกับความสนใจของมนุษย์ (Human Interest) ข่าวบันเทิง ข่าวตื่นเต้น เรื่องอารมณ์ ข่าวการเมืองที่ไม่หนักเกินไป การจัดวางรูปแบบเน้นให้สะดุดตาคนอ่าน การพาดหัวข่าวเร่งเร้าความสนใจด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ สาระส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ ผู้อ่านเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ

พีระ จิโรโสมณ (2532) แบ่งประเภทของหนังสือพิมพ์ตามลักษณะเนื้อหาได้อีก 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์ทั่วไป เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีความหลากหลายในการเสนอเนื้อหา มีทั้งข่าว บทความ บทวิจารณ์ และคอลัมน์ต่างๆ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ ด้านการศึกษาวิชาการ ด้านสังคม สตรี บ้านเทิง ศิลปวัฒนธรรม กีฬา เป็นต้น

2. หนังสือพิมพ์เฉพาะเรื่อง หรือเฉพาะกลุ่ม (Specialized Newspaper) เช่น หนังสือพิมพ์แนวเศรษฐกิจ จะเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ ธุรกิจการเงิน การค้าเท่านั้น แม้จะมีเรื่องลักษณะ

อื่นๆ เช่น ชาวการเมือง ชาววิทยาศาสตร์เทคโนโลยี แม้แต่ชาวสังคมบันเทิงอยู่ด้วย แต่จะเกี่ยวกับเศรษฐกิจหรือธุรกิจ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมเสมอ

ซึ่งต่อมาได้มีหนังสือพิมพ์กีฬา ที่นำเสนอเนื้อหาทั้งข่าว บทความเฉพาะด้านกีฬาเป็นหลัก ออกมา และได้รับความนิยมเป็นจำนวนมาก

รูปแบบของหนังสือพิมพ์

พีระ จิรโสภณ (2532) แบ่งลักษณะหนังสือพิมพ์ตามรูปแบบ โดยถือขนาดรูปเล่มของหนังสือพิมพ์เป็นเกณฑ์ มีอยู่ 2 ขนาด คือ ขนาดมาตรฐานกับขนาดเล็กหรือขนาดแทปลอยด์

1. หนังสือพิมพ์ขนาดมาตรฐาน (Standard Newspaper) บางที่เรียกว่า ขนาดใหญ่หรือขนาดกว้าง (Broadsheet Newspaper) หนังสือพิมพ์ขนาดนี้ส่วนมากจะมีขนาดกว้างประมาณ 14-17 นิ้ว และยาวหรือลึกประมาณ 23 นิ้ว

2. หนังสือพิมพ์ขนาดเล็กหรือแทปลอยด์ (Tabloid Newspaper) มีขนาดครึ่งหนึ่งของขนาดมาตรฐาน คือ กว้างประมาณ 8-11.5 นิ้ว และยาวหรือลึกประมาณ 11-14.5 นิ้ว บางที่เรียกว่าขนาดพับครึ่ง

เนื้อหาของหนังสือพิมพ์

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ (2539) แบ่งเนื้อหาสาระในหน้าต่างๆ ของหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปได้ 5 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข่าว เนื้อหาที่เป็นบทบรรณาธิการหรือบทนำ และบทวิจารณ์ต่างๆ เนื้อหาที่เป็นจดหมายจากผู้อ่านถึงบรรณาธิการ เนื้อหาที่เป็นความบันเทิง และเนื้อหาที่เป็นโฆษณา

1. เนื้อหาที่เป็นข่าว (News) เป็นเนื้อหาที่กล่าวโดยรวมๆ ทั้งเนื้อหาที่เป็นข่าวซึ่งนำเสนอในรูปของตัวหนังสือ และเนื้อหาที่เป็นข่าวในรูปของภาพ ที่เรียกว่า "ภาพข่าว" โดยข่าวที่ลงเป็นประจำในหนังสือพิมพ์นั้น มีอยู่หลายชนิด เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจ ข่าวพยากรณ์อากาศ เป็นต้น ข่าวดังกล่าวที่ได้มานี้ เป็นข่าวที่มีผู้อ่านทั่วไปไม่ว่าจะมีเพศ วัย การศึกษา และภูมิหลังแตกต่างกันอย่างไร มักจะสนใจติดตามอ่าน เนื่องจากข่าวที่ว่าเป็นความสนใจของปวงชน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้พยายามเอาใจผู้อ่าน ด้วยการจัดเนื้อหาที่พิเศษ

เสนอข่าวที่เป็นความสนใจของผู้หญิง หรือเสนอข่าวสำหรับผู้สนใจในด้านกีฬา และในบางฉบับนั้น ก็มีหน้าพิเศษสำหรับเด็กด้วย

2. เนื้อหาที่เป็นบทบรรณาธิการหรือบทนำ และบทวิจารณ์ต่างๆ (Editorial and Critiques) เป็นข้อเขียนแสดงความคิดเห็นที่ได้รับการพิจารณากลั่นกรองแล้วของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ เกี่ยวกับปัญหาสาธารณะปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของสาธารณชน ซึ่งความคิดเห็นนี้ถือว่าเป็นเสียง (Voice) ของหนังสือพิมพ์ที่แถลงให้ผู้อ่านทราบถึงจุดยืน (Stand) หรือนโยบาย (Policy) ของหนังสือพิมพ์ต่อปัญหาที่เขียนถึง

3. เนื้อหาที่เป็นจดหมายจากผู้อ่านถึงบรรณาธิการ (Letters-to-the Editor) ในขณะที่หนังสือพิมพ์เสนอความคิดเห็นของตนเองผ่านทางบทบรรณาธิการนั้น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ก็มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นของตน ผ่านทางหนังสือพิมพ์ได้เช่นกัน โดยการเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการ ผู้อ่านมักจะบอกให้ทราบถึงความคิดเห็นที่ตนมีต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

จดหมายถึงบรรณาธิการนั้น โดยปกติจะตีพิมพ์ในหน้าบทบรรณาธิการ แต่บางครั้งหนังสือพิมพ์ก็จำเป็นต้องเปิดหน้าใหม่ให้แก่จดหมายจากผู้อ่านทั้งหน้า จนอาจกล่าวได้ว่า หากจะวัดความนิยมที่ผู้อ่านมีต่อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่งแล้ว ก็อาจจะดูได้จากจำนวนและสาระของจดหมายถึงบรรณาธิการนี้ นอกจากนี้ จดหมายเหล่านี้ยังสามารถชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลที่หนังสือพิมพ์มีต่อผู้อ่านด้วย

4. เนื้อหาที่เป็นความบันเทิง (Entertainments) ในหน้าหนังสือพิมพ์ นอกจากจะมีเนื้อหาที่เป็นข่าว บทบรรณาธิการและจดหมายจากผู้อ่านถึงบรรณาธิการแล้ว ยังมีเนื้อหาที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านด้วย เนื้อหาที่เป็นความบันเทิงเหล่านี้มีหลายรูปแบบ อาทิ บทวิจารณ์ภาพยนตร์ หนังสือ รายการโทรทัศน์และวิทยุบางรายการ นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่เป็นความบันเทิงในรูปของการ์ตูน อักษรไขว้ นวนิยาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้ผ่อนคลายความเครียดจากการอ่านข่าวและบทความหนักๆ ขณะเดียวกันยังเป็นเนื้อหาที่อาจจะเรียกโฆษณาให้เข้ามาลงในหนังสือพิมพ์มากขึ้นได้

5. เนื้อหาที่เป็นโฆษณา (Advertisements) เป็นเนื้อหาที่กระจายอยู่ทั่วไปทั้งฉบับตั้งแต่นำหน้าจนถึงหน้าสุดท้ายของหนังสือพิมพ์

อิทธิพลของหนังสือพิมพ์

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ (2539) กล่าวถึงอิทธิพลของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อผู้อ่านและสังคม ประชาธิปไตยว่า เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างสื่อทางวารสารศาสตร์ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นนิตยสาร วิทยุและโทรทัศน์ จะเห็นว่าในบรรดาสื่อเหล่านั้น หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่ทรงอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารมากที่สุด อิทธิพลของหนังสือพิมพ์มีได้มีเพียงแต่กับปัจเจกชน ในด้านของความเข้าใจ อารมณ์ ความเชื่อมั่น ความคิดเห็น เจตคติ และพฤติกรรม ที่แสดงออกเท่านั้น แต่ยังมีอิทธิพลต่อสังคม หรือต่อวัฒนธรรมทั้งหมดโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหลั่งไหลของข่าวสารที่ต่อเนื่องกันของหนังสือพิมพ์ ยังทำให้เกิดอิทธิพลฝังลึกที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย

สิ่งที่เอื้อให้หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลมากมายอย่างนี้ นอกจากจะได้แก่การพัฒนาในด้านอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิตหนังสือพิมพ์ ให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้นแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมีบุคลากรที่ผ่านการฝึกฝนจนมีประสิทธิภาพในการสื่อสารอย่างดียิ่งเยี่ยมด้วย และปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีส่วนทำให้หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลเป็นที่เชื่อถือศรัทธาของผู้อ่านแต่ละกลุ่มในสังคม คือ นโยบายของหนังสือพิมพ์

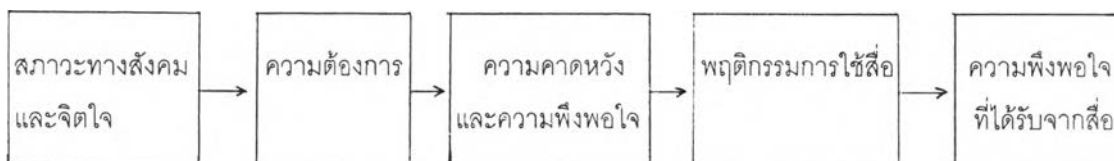
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach)

ทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจ อยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีที่นักการสื่อสารมวลชนเรียกกันว่า ทฤษฎีเชิงหน้าที่ (Functional Perspective) การวิเคราะห์ในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชนนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมของมนุษย์ ต่างก็เกี่ยวข้องในเชิงหน้าที่ต่อกัน กล่าวคือ มีการเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ ทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์ จึงอาจจะอธิบายได้ว่าเกิดขึ้นจากความต้องการ (needs) ซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาต่างๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจาก พื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลและประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานการณ์ทางสังคม

จากการศึกษาพบว่า ผู้รับสารไม่ได้เป็นเพียงผู้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้น แต่ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองความต้องการ โดยอาศัยพื้น

ฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก ทฤษฎีนี้จะอธิบายถึงเหตุผลของความต้องการ แรงจูงใจ พฤติกรรมและความพึงพอใจที่เชื่อมโยงกัน

การศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์จากสื่อและความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่อของผู้รับสาร โดย แคทซ์และคณะ (1974) โดยสร้างข้อความแสดงความต้องการและวัดระดับความพอใจที่ผู้รับสาร ได้รับจากสื่อประเภทต่าง ๆ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ 1) สภาพะของสังคม และจิตใจที่มีผลต่อ 2) ความต้องการของบุคคล ซึ่งนำไปสู่ 3) การคาดคะเนเกี่ยวกับ 4) สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนี้นำไปสู่ 5) ความแตกต่างกันในการใช้สื่อ และพฤติกรรมอื่นๆ ของแต่ละบุคคล ยังผลให้เกิด 6) ความพอใจจากการรับสื่อ และ 7) ผลอื่นๆ ที่มีได้คาดหมายมาก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นดังรูปจำลอง ดังนี้

แบบจำลองดังกล่าว เป็นแบบจำลองที่เขียนขึ้นเพื่ออธิบายถึงกระบวนการรับสารในการ สื่อสาร และอธิบายถึงการเปิดรับสื่อมวลชน โดยปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคล แสดงให้เห็นว่า การ บริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการ หรือแรงจูงใจของผู้รับสาร ซึ่งสภาพะของสังคมและ จิตใจที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลมีความต้องการต่างกัน ทำให้เกิดความคาดหวังว่าสื่อแต่ละ ประเภทจะสนองตอบความต้องการได้ต่างกันออกไป ดังนั้นลักษณะการใช้ประโยชน์จากสื่อจะ แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ ความตั้งใจ ความต้องการ และความพึงพอใจของตนเอง

และได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสังคมที่มีบทบาทในการกำหนดความต้องการและความพึงพอ ใจของแต่ละคนไว้ว่า

1. บุคคลได้รับแรงกดดัน ความตึงเครียด ความขัดแย้งทางสังคม ทำให้ต้องผ่อนคลาย ความเครียดด้วยการบริโภคสื่อ

2. สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมกระตุ้นให้แต่ละบุคคลต้องตระหนักถึงปัญหา ทำให้บุคคล นั้นต้องแสวงหาข่าวสารจากสื่อ

3. โอกาสที่ปัจเจกบุคคลจะได้รับการสนองตอบความพึงพอใจ ตามความต้องการจาก สถานการณ์ทางสังคมนั้นมีน้อยมาก ดังนั้นสื่อจึงเป็นตัวเสริม หรือทดแทนบริการต่างๆ ที่หายไป

4. การบริโภคข่าวสารจากสื่อ ทำให้สอดคล้องกับค่านิยม การเป็นสมาชิก และการเสริมย้ำ ความเชื่อของสังคม

5. สถานการณ์ทางสังคมจัดขอบเขตของความคาดหวัง และความคล้ายคลึงกัน ดังนั้น การเปิดรับสื่อจะเป็นตัวสนับสนุนการเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมของกลุ่มในสังคม

3. แนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure)

ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ ในกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ความ ต้องการข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลในการตัดสินใจหรือไม่แน่ใจในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง บุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่ คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งๆ ได้มีการเลือกรับสื่อ นั้น เกิดจากคุณสมบัติ พื้นฐานของผู้รับสารในด้านต่างๆ ได้แก่

1. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เช่น กระบวนการเลือกรับข่าวสาร การเลือกรับรู้ตามทัศนคติ และประสบการณ์เดิมของตน

2. องค์ประกอบทางด้านสังคมและสภาพแวดล้อม เช่น ครอบครัว วัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะทางประชากร เช่น อายุ เพศ ภูมิฐานะ การศึกษา ตลอดจนสถานภาพทางสังคม

แม็คคอมบส์ และ เบ็คเคอร์ (1979) ได้ให้ความเห็นว่าบุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยการติดตามเคลื่อนไหว และสังเกตการณ์ สิ่งต่างๆ รอบตัวจากสื่อมวลชน เพื่อจะได้รู้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญที่ ควรรู้

2. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ (Decision) โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตน ต่อสภาวะหรือเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวได้

3. เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้

4. เพื่อความต้องการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้ และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมและรอบๆ ตัว

Rogers and Svenning (1969) ได้ขยายแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนให้กว้างออกไปอีกโดยให้คำนิยามว่าสื่อมวลชนนั้น ครอบคลุมถึงสื่อห้าประเภทคือ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ นิตยสาร และโทรทัศน์ เหตุนี้ ดัชนีในการวัดการเปิดรับสื่อมวลชน จึงจะต้องประกอบด้วยจำนวนรายการวิทยุที่เปิดรับฟังต่อสัปดาห์ การอ่านหนังสือพิมพ์ต่อสัปดาห์ ภาพยนตร์ที่ดูต่อปี และอื่นๆ

ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ผู้รับสารอาจเปิดรับสารโดยผ่านกระบวนการในการเลือกรับข่าว (Selective Process) ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ คือ (Klapper, 1960)

1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้ (Selective Exposure)

บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อ และข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ตามความสนใจ และความต้องการของตน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูล เพื่อสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention)

นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว บุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งสอดคล้องหรือเข้ากันได้กับทัศนคติ และความเชื่อดั้งเดิมของบุคคลนั้นๆ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดต่อทัศนคติ หรือความเชื่อดั้งเดิม ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของเขา จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจและสับสนได้

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation)

เมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้ว ผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้ และเลือกตีความสารที่ได้รับด้วย ตามประสบการณ์ของแต่ละคน ผู้รับสารจะมีการตีความข่าวสารที่ได้รับมาตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ และแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention)

หลังจากที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะที่เดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

การเลือกเปิดรับข่าวสารเป็นกระบวนการภายในบุคคล ที่พิจารณาว่าตนเองพร้อมจะเปิดรับสารหรือไม่ จะเลือกเปิดรับสารประเภทไหน จากสื่ออะไร และเวลาใด เมื่อเปิดรับแล้วก็มาถึงขั้นของการเลือกสนใจ คือจะเลือกอ่านหรือรับเฉพาะตัวสารที่ตนเองสนใจอยากรู้ หรือมีความสอดคล้องกับความคิดของตนเอง และเมื่อตัดสินใจรับสารใดแล้วก็พยายามหาความรู้จากสารนั้น เพื่อที่จะเลือกจดจำเป็นความรู้ต่อไป (สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร, 2533)

แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสาร สามารถนำมาใช้ประกอบการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเข้าใจว่านิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีการเลือกรับสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะคอลัมน์ทายผลฟุตบอลในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน โดยผ่านกระบวนการการเลือกรับข่าวสารได้อย่างไร

4. แนวความคิดเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร (Information Seeking)

แนวคิดการแสวงหาข่าวสาร มีสาระสำคัญอยู่ที่ว่า ในสังคมปัจจุบันมีข่าวสารที่ผลิตขึ้นมา และเผยแพร่ออกไปสู่สาธารณชนในรูปแบบต่างๆ มากมาย จนกลายเป็นเรื่องที่ย่างยากต่อผู้รับสาร ในอันที่จะค้นหาข่าวสารให้ตรงกับความต้องการของตน ซึ่ง Wilbur Schramm (1973) ได้กล่าวว่า การเลือกความสำคัญของข่าวสารขึ้นอยู่กับหลักการใช้ความพยายามที่น้อยที่สุด แต่สามารถบรรลุ

เป้าหมายได้ หมายถึงมนุษย์มีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัว ข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อตนเอง

โดยบุคคลจะเลือกรับข่าวสารได้จากสื่อมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับหลักการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditures) และพันธะผูกพันที่จะตามมา (Liabilities) ถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่ได้รับ สูงกว่าการลงทุนลงแรงหรือการต้องการใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้ว บุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น แต่ถ้าผลประโยชน์ที่ได้รับน้อยกว่าการลงทุน บุคคลก็อาจจะเพิกเฉยต่อข่าวสารนั้น

2. ความต้องการข่าวสารนั้น เกิดจากความไม่รู้หรือไม่แน่ใจของบุคคล ดังนี้

การมองไม่เห็นความสอดคล้องกันระหว่างระดับความรู้ของบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากจะรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายนอก ยิ่งเป็นเรื่องที่สำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้และมีความแน่ใจสูง

การมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างความรู้ที่มีอยู่ของบุคคลขณะนั้น กับความรู้ตามเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งกำหนดโดยระดับความสนใจส่วนบุคคลของบุคคลนั้นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. ความต้องการที่ได้รับความบันเทิงของบุคคลนั้น มาจากการกระตุ้นอารมณ์แห่งความรื่นเริงบันเทิงใจที่เกิดจากการมองความไม่สอดคล้องกัน ระหว่างสภาวะที่เป็นอยู่ของบุคคลขณะนั้น กับระดับความสนุกสนานที่คาดหวังไว้ ข่าวสารที่จะลดความไม่รู้หรือความไม่แน่ใจที่เกี่ยวข้องกับความสนใจภายในส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงสนุกสนานส่วนตัวนั้น ถือว่าเป็นข่าวสารที่ให้ความพึงพอใจทันทีในเชิงบริโภคนิยม

ข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก เรียกว่า ข่าวสารที่ใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิดและแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ข่าวสารบางอย่างอาจจะให้ประโยชน์ทั้งการนำไปใช้ และให้ความบันเทิงในขณะเดียวกัน

ผู้รับสารจะเลือกข้อมูลข่าวสารจากสื่อใด ย่อมเป็นไปตามบทบาทและสภาพการณ์ในสังคมของผู้รับสาร และเหตุผลในการรับสารอย่างหนึ่งคือ การนำไปเป็นหัวข้อสนทนา ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคม การที่ผู้รับสารเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อประเภทใด ก็เพื่อตอบสนองความต้องการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และนำไปใช้ประโยชน์ของตนเอง อันหมายถึง พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสาร

กล่าวได้ว่า พฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารของบุคคลนั้นๆ จะสนองตอบความต้องการประเภทของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของตน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ผู้แสวงหาข่าวสาร ได้แก่ นิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีโอกาสเลือกข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลได้ทั้งจากสื่อสิ่งพิมพ์หลายฉบับ ซึ่งการจะเลือกรับจากสื่อใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่ได้รับจากข้อมูลในแต่ละฉบับ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เด่นเดือน เหลืองแข็ง (2538) ศึกษาเรื่อง บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการสนับสนุนวัฒนธรรมการเลี้ยงโชคจากตัวเลข ผลการวิจัยพบว่า สื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบต่างๆ ซึ่งนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและชี้แนะการเลี้ยงโชคจากตัวเลขโดยตรงเหล่านั้น ได้ทำหน้าที่ในการให้สถานภาพการเลี้ยงโชคจากตัวเลข โดยเฉพาะในแง่ของการยกระดับทางวัฒนธรรม และการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพสังคม นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการตอกย้ำค่านิยมบางประการในสังคมไทย โดยเป็นไปในลักษณะที่เจาะลึกลงสู่ค่านิยมดั้งเดิม และประการสุดท้ายคือ สิ่งพิมพ์เหล่านี้ได้ทำหน้าที่ในการโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อให้คนในสังคมยึดติดกับการเลี้ยงโชคจากตัวเลขมากขึ้น

นวนน้อย ตีรัตน์ (2543) ศึกษาเรื่อง พนันฟุตบอล: การเลี้ยงโชคของชนชั้นกลาง พบว่า แม้ว่าผู้เล่นจำนวนมาก จะเริ่มเล่นการพนันฟุตบอลจากจุดประสงค์เพื่อความบันเทิงไม่ได้หวังรวย แต่การได้รับชัยชนะจากการพนัน มีผลทำให้นักพนันหน้าใหม่มีแนวโน้มเข้าสู่วงจรของการติดพนันได้ง่าย และเงินกลายเป็นเป้าหมายสำคัญของการเล่นการพนันในที่สุด

ประพจน์ ณ บางช้าง (2539) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตของหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน พบว่า ผู้รับสารเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง โดยทั้งค่านิยม ทศนคติ และสังคมของผู้อ่านนั้น ต่างมีผลสำคัญที่ทำให้หนังสือพิมพ์กีฬารายวันสามารถเติบโตได้ โดยการให้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้อ่าน มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก คือผู้อ่านจะสนใจที่จะเปิดรับข่าวสารกีฬาเพิ่มมากขึ้น โดยมีทั้งการเปิดรับเพื่อความบันเทิง และเปิดรับเพื่อใช้ประโยชน์จากข่าวสารนั้นๆ เช่น เป็นข้อมูลในการเล่นการพนัน เป็นต้น

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2531) ศึกษาเรื่อง แนวความคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับการพนันของเด็กและเยาวชน พบว่าการคบเพื่อนและสื่อมวลชน จะเป็นพลังสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมพนันขึ้น การได้เรียนรู้หรือทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการพนันขั้นต่อ การเลี้ยงโชค หรือการพนันจากสื่อมวลชน เป็นที่มาของแรงจูงใจหรือแรงผลักดันให้เด็กและเยาวชนได้เล่นการพนัน

ข้อสันนิษฐาน

1. ลักษณะประชากร (เพศ) ของผู้อ่านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการอ่านคอลัมน์ทายผลฟุตบอลในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน
2. ความแตกต่างของสถาบันการศึกษาของผู้อ่านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการอ่านคอลัมน์ทายผลฟุตบอลในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน
3. หนังสือพิมพ์กีฬารายวันฉบับต่างๆ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ประโยชน์จากการอ่านคอลัมน์ทายผลฟุตบอลในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน ที่มีเนื้อหาเน้นหนักไปเฉพาะกีฬาฟุตบอล และมีการนำเสนอคอลัมน์ทายผลฟุตบอลอย่างต่อเนื่องคือ หนังสือพิมพ์สตาร์ซอคเกอร์รายวัน ในคอลัมน์ "มองอย่างเซียน", หนังสือพิมพ์คิกออฟ ในคอลัมน์ "ทีเด็ดคิกออฟ", หนังสือพิมพ์เจาะเกมส์ ในคอลัมน์ "มุมมองโคตรเซียน" และหนังสือพิมพ์สปอร์ตพูล ในคอลัมน์ "ราคาพูล"

โดยในส่วนของ การวิจัยเชิงสำรวจนั้น จะสำรวจเฉพาะกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปี อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 4 แห่งและเอกชน 4 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ การศึกษาจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 - 31 ธันวาคม 2542 รวมระยะเวลาในการศึกษา 6 เดือน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

หนังสือพิมพ์กีฬารายวัน หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวันที่นำเสนอเนื้อหาเฉพาะด้านกีฬา คือหนังสือพิมพ์สตาร์ชอคเกอร์รายวัน หนังสือพิมพ์คิกออฟ หนังสือพิมพ์เจาะเกมส์ และหนังสือพิมพ์สปอร์ตพูล

คอลัมน์ทายผลฟุตบอล หมายถึง คอลัมน์ที่นำเสนอเนื้อหาเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขัน และให้ข้อมูลที่นำไปใช้ในการพนัน คือ คอลัมน์มองอย่างเขียน ในหนังสือพิมพ์สตาร์ชอคเกอร์รายวัน คอลัมน์ที่เด็ดคิกออฟ ในหนังสือพิมพ์คิกออฟ คอลัมน์มุมมองโคตรเขียน ในหนังสือพิมพ์เจาะเกมส์ และคอลัมน์ราคาพูล ในหนังสือพิมพ์สปอร์ตพูล

พฤติกรรมกรรมการพนัน หมายถึง การนำผลการวิเคราะห์จากคอลัมน์ทายผลฟุตบอล ในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน มาใช้เป็นข้อมูลในการพนันฟุตบอล

ผู้อ่าน หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ อายุระหว่าง 18 ปีขึ้นไป และอ่านคอลัมน์ทายผลฟุตบอล ในหนังสือพิมพ์กีฬารายวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. หนังสือพิมพ์สามารถนำผลการวิจัย ไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการนำเสนอบทความ คอลัมน์ในสื่อสิ่งพิมพ์ ให้เหมาะสมกับผู้อ่านโดยเฉพาะเยาวชน
2. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการควบคุม และป้องกันไม่ให้เยาวชนใช้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์ในทางที่ผิด
3. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางในการแก้ไข และปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อเยาวชน
4. เพื่อให้ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อ โดยเฉพาะอิทธิพลที่ส่งผลให้ผู้รับสารที่เป็นเยาวชน มีพฤติกรรมการพนัน